

Žalý

– vyhlídka na Krkonoše z Krkonoš

Vodit turisty do Krkonoše je jako nosit dříví do lesa. Tyto hory se zdaleka největší návštěvností, v jejichž centrální části je od chaty k chatě často na dohled, nepotřebují pozvánku. Většina návštěvníků je dobře zná a ti noví většinou zvolí Sněžku, magicky lákající svou povýšeností nad ostatními vrcholy podobně jako Elbrus nad ostatními veličany Kavkazu.

Krkonoše jsou vlastně plochou malé, za den je lze přejít v kterémkoliv směru. Jejich vykřičené hřebenovky jsou v příhodných podmínkách hlavní sezóny nepříliš vzdálené ruchu Václaváku. Škarohlíd by řekl, že vysoký stupeň jejich ochrany a z ní vyplývajících omezení přímo úměrně odpovídá vysokému stupni jejich znehodnocení. A přesto ani Krkonoše nepostrádají zejména v okrajových částech dost prostoru k romantickému prožitku vzrušujícího osamění.

Pokud jsme přijali pozvání do Špindlerova Mlýna a máme volný den, zvolme třeba hřeben Žalého, který od centrálního hřebene hluboko do vnitrozemí provází zprava ve směru toku zvolna vznikající Labe. V této části narazíte na chatu jen sporadicky, přesto je dvakrát třikrát občerstvení dostupné. Trasa je to nenáročná, klidná, s výjimkou samotného počátku a nenabízí dramatické výhledy, až ovšem dojdeme k výhledu na našem dnešním cíli – na Žalém. Trasu si můžeme výrazně zkrátit, když ji ukončíme v Benecku (17,5 km) a nepatrně zkrátit, když od jižní křižovatky sejdem na autobus do Labské (27 km).

Ze Špindlerova Mlýna vyrazíme po červené na Horní Mísečky. Míjíme bobovou dráhu i sjezdový areál na

Kostel ve Špindlerově Mlýně, na horizontu Medvědin – červená sjezdovka

Medvědině a poněkud zdoluhavě stoupáme do známého střediska, které se dříve jmenovalo Zadní Mísečky. Osada dřevařů a horníků byla založena již v 17. století, dnes je vhodným východiskem letní i zimní turistiky. U Harrachovy skály se dostáváme na vlastní hřeben, ale po většinu Bucharovy cesty si toho ani nevšimneme. První polovina až na Rovinky se drží nad hranicí tisíce metrů, i když z prvního vrcholu Mechovince (1074 m) na rozcestí pod Černou skalou sestoupíme níž. Černá skála (1039 m) a Šerín (1027 m) jsou spojeny velmi plochým sedlem, ale pak už klesneme k důležitému rozcestí Rovinka (846 m), kam se dnes – poněvadž trasa má tvar osmičky – ještě jednou dostaneme. Odtud zvolna stoupáme na vyšší Zadní Žalý (1035 m), ale teprve Přední Žalý (1019 m) je ozdoben rozhlednou. Je kamenná, z předminulého století – k tomu ještě na místě starší

kovové – a poskytuje nejkrásnější kruhový rozhled po Krkonoších a jejich podhůří. Hřeben zde příkře končí a my z něj zvolna sestoupíme k prvním chatám, u silnice se Zlatou vyhlídkou sledujeme doprava modrou do Benecka. Jeho první obyvatelé sem přišli o sto let dřív než na Horní Mísečky. Místo je jak stvořené pro polední občerstvení. Tady se chytíme zelené značky, která se vrací do Krkonoš, asi kilometr se držíme silnice a pak lesem zvolna stoupáme na již známou Rovinku. Teď půjdeme vysoko v traverzu Šerína a zvolna se blížíme k Labi. Pod námi se objeví vodní nádrž Labská, ale k Labi sestoupíme až v místech, kde se opět vrátí do svého koryta. To jsme ovšem už na okraji Špindlerova Mlýna. ●

Jan Stráský
Autor je místopředsedou Klubu českých turistů, bývalý ministr a premiér

Mapa: Krkonoše, 1:50 000, edice KČT č. 22

Trasa

1. Špindlerův Mlýn, náměstí
2. Č. 0402: Horní Mísečky, rozcestí (3)
3. Č. 0431: pod Harrachovskou skalou, rozcestí (4)
4. pod Černou skalou, rozcestí (5,5)
5. Rovinka, rozcestí (10)
6. Pod Zadním Žalým, rozcestí (12)
7. Přední Žalý (14)
8. Zlatá vyhlídka (16)
9. M 1874: Benecko, bus (17,5)
10. Z 4201: Rovinka (21,5)
11. Labská, jižní rozcestí (25,5)
12. Labská, severní rozcestí (26,5)
13. Špindlerův Mlýn, náměstí (29,5)

